

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 192 (XXXVI) — Nr. 422

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 9 mai 2024

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
417.	— Hotărâre privind actualizarea valorilor de inventar ale unor bunuri imobile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Spitalului Clinic Căi Ferate Ploiești, unitate în subordinea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii 2–3
418.	— Hotărâre privind actualizarea valorilor de inventar și comasarea unor bunuri înscrise în domeniul public al statului și aflate în administrarea Ministerului Muncii și Solidarității Sociale 3–5
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
874.	— Ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală privind modificarea și completarea anexei la Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 1.612/2018 pentru aprobarea Nomenclatorului obligațiilor fiscale care se plătesc în contul unic 5–6
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
Decizia nr. 3 din 11 martie 2024 (Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii).....	7–15
ACTE ALE PARTIDELOR POLITICE PUBLICATE ÎN TEMEIUL LEGII NR. 334/2006 PRIVIND FINANȚAREA ACTIVITĂȚII PARTIDELOR POLITICE ȘI A CAMPANIILOR ELECTORALE	
Uniunea Culturală a Rutenilor din România	16

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind actualizarea valorilor de inventar ale unor bunuri imobile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Spitalului Clinic Căi Ferate Ploiești, unitate în subordinea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii

Având în vedere art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 288 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă actualizarea valorilor de inventar ale unor bunuri aflate în domeniul public al statului și în administrarea Spitalului Clinic Căi Ferate Ploiești, unitate în subordinea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, conform anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Ministerul Transporturilor și Infrastructurii, împreună cu Ministerul Finanțelor, va opera modificările corespunzătoare în anexa nr. 16 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,

Marian Neacșu

Ministrul transporturilor și infrastructurii,

Sorin-Mihai Grindeanu

p. Ministrul finanțelor,

Carmen Moraru,

secretar de stat

București, 23 aprilie 2024.

Nr. 417.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE

ale bunurilor la care se modifică valoarea de inventar ca urmare a reevaluării, aflate în domeniul public al statului și în administrarea Spitalului General Căi Ferate Ploiești, unitate care funcționează în subordinea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii

Ordonator principal: Ministerul Transporturilor și Infrastructurii — CUI 13633330

Administrator: Spitalul General Căi Ferate Ploiești — Cod fiscal: 2844375

Nr. MF	Codul de clasificare, conform anexei nr. 3 la Precizările privind întocmirea și actualizarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1.718/2011, cu modificările și completările ulterioare	Denumirea bunului care face obiectul actului normativ	Datele de identificare ale imobilului		Valoarea de inventar veche (lei)	Valoarea de inventar reevaluată (lei)
			Descrierea tehnică	Adresa		
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
26495	8.25.01	Teren	Suprafață măsurată = 12.932 mp; CF nr. 121340	Județul Prahova, Ploiești, str. Domnișori nr. 93	4.609.374	5.127.602
26496	8.25.01	Policlinica C.F. Ploiești + spital și anexe	Policlinică — D + P + 5E; suprafață construită la sol = 698 mp; suprafață desfășurată = 3.603 mp; CF nr. 121340-C1 Spital și anexe (corp legătură; clădire bloc alimentar și spălătorie); D+P+5E; suprafață construită la sol = 1.136 mp; suprafață desfășurată = 5.555 mp; CF nr. 121340-C2; nr. total paturi: 172, conform anexei la Ordinul ministrului transporturilor nr. 437/2017	Județul Prahova, Ploiești, str. Domnișori nr. 93	12.822.068	17.184.857

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
26498	8.25.07	Centrală abur și stație oxigen	Suprafață construită la sol = 196 mp Suprafață desfășurată = 196 mp CF nr. 121340-C4	Județul Prahova, Ploiești, str. Domnișori nr. 93	60.251	156.245
167232	8.25.06	Post Trafo	Suprafață construită la sol: 113 mp; suprafață desfășurată: 113 mp; nivel: 1, CF 121340-C3	Str. Domnișori nr. 93; localitatea Ploiești; județul Prahova	34.885	98.870
167233	8.25.06	Cabină poartă	Suprafață construită la sol: 14 mp; suprafață desfășurată: 14 mp; nivel: 1, CF 121340-C5	Str. Domnișori nr. 93; localitatea Ploiești; județul Prahova	15.024	23.439
TOTAL					17.491.693	22.591.013

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind actualizarea valorilor de inventar și comasarea unor bunuri înscrise în domeniul public al statului și aflate în administrarea Ministerului Muncii și Solidarității Sociale

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 288 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, și având în vedere prevederile art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 1 alin. (5) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă actualizarea valorilor de inventar ale unor bunuri imobile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Muncii și Solidarității Sociale, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 1, care face parte integrantă din prezenta hotărâre, ca urmare a reevaluării.

Art. 2. — Se aprobă comasarea pozițiilor cu nr. MF 152147 și nr. MF 152148 la poziția nr. MF 152147, ca urmare a înscrierii bunurilor imobile în aceeași carte funciară, potrivit datelor de

identificare prevăzute în anexa nr. 2, care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 3. — Ministerul Muncii și Solidarității Sociale își va actualiza datele din evidența cantitativ-valorică și, împreună cu Ministerul Finanțelor, va opera actualizarea corespunzătoare a anexei nr. 13 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:
Viceprim-ministru,
Marian Neacșu
Ministrul muncii și solidarității sociale,
Simona Bucura-Oprescu
p. Ministrul finanțelor,
Carmen Moraru,
secretar de stat

București, 23 aprilie 2024.
Nr. 418.

ANEXA Nr. 1

DATELE DE IDENTIFICARE a unor bunuri imobile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Muncii și Solidarității Sociale, la care se actualizează valorile de inventar

Administrator	Nr. MF	Codul de clasificare	Denumirea bunului	Adresa	Elemente-cadru de descriere tehnică	Anul dobândirii	Valoarea de inventar	Valoarea de inventar actualizată	Baza legală
Ministerul Muncii și Solidarității Sociale CUI 4266669	152072	8.29.06	Teren	Tara: România; județul: Arad; comuna Moneasa; nr.: —	Suprafață teren = 7.565 mp; CF nr. 300685 Moneasa	1937	2.360.494	3.171.088	CF 77/Moneasa din 1937/7.12.1937, Hotărârea Guvernului nr. 727/2008; Hotărârea Guvernului nr. 58/2015; Hotărârea Guvernului nr. 426/2018; Hotărârea Guvernului nr. 873/2021

Administrator	Nr. MF	Codul de clasificare	Denumirea bunului	Adresa	Elemente-cadru de descriere tehnică	Anul dobândirii	Valoarea de inventar	Valoarea de inventar actualizată	Baza legală
Ministerul Muncii și Solidarității Sociale CUI 4266669	153806	8.29.06	Clădire	Țara: România; județul: Satu Mare; MRJ Satu Mare; str. Aurora; nr.: f.n.; bl. E1/3; cart. Horea	Spațiul de la parterul blocului, compus din hol 1 (Su = 14,43 mp), baie 1 (Su = 4,53 mp), încăpere 1 (Su = 5,85 mp), hol 2 (suprafață utilă 7,58 mp), încăpere 2 (Su = 4,26 mp), încăpere 3 (Su = 37,88 mp), încăpere 4 (Su = 13,83 mp), baie 2 (Su = 5,93 mp), încăpere 5 (Su = 35,69 mp) Suprafață utilă = 129,99 mp, suprafață totală = 129,99 mp; CF nr. 155404-C1-U3 Satu Mare Spațiul de la parterul blocului, compus din baie 1 (Su = 4,64 mp), încăpere 1 (Su = 31,59 mp), încăpere 2 (Su = 11,48 mp), hol 1 (Su = 6,25 mp), baie 2 (Su = 7,41 mp), încăpere 3 (Su = 1,91 mp), încăpere 4 (Su = 13,83 mp), încăpere 5 (Su = 21,83 mp), încăpere 6 (Su = 4,24 mp), încăpere 7 (Su = 11,14 mp), hol 2 (Su = 10,14), hol 3 (Su = 7,35 mp) încăpere 8 (Su = 15,41 mp), încăpere 9 (Su = 21,45 mp), baie 3 (Su = 4,35 mp), încăpere 10 (Su = 11,28 mp), suprafață utilă = 184,29 mp CF 151223-C1-U15 Satu Mare	1994	1.579.699	2.122.168	Ordin SSH nr. 42/1994; Hotărârea Guvernului nr. 727/2008; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 68/2010; Hotărârea Guvernului nr. 58/2015; Hotărârea Guvernului nr. 426/2018; Hotărârea Guvernului nr. 873/2021
Ministerul Muncii și Solidarității Sociale CUI 4266669	152147	8.29.06	Clădire	Țara: România; județul: Municipiul București; sectorul 2; Str. Italiană nr. 3	Suprafață construită = 453 mp; suprafață desfășurată = 769 mp; S + P + M CF nr. 231311 București sector 2	2005	1.307.900	1.437.579	Hotărârea Guvernului nr. 1.311/2005; Hotărârea Guvernului nr. 58/2015; Hotărârea Guvernului nr. 116/2018; Hotărârea Guvernului nr. 873/2021
Ministerul Muncii și Solidarității Sociale CUI 4266669	152148	8.29.06	Teren	Țara: România; județul: Municipiul București; sectorul 2; Str. Italiană nr. 3	Suprafață teren = 710 mp CF nr. 231311 București sector 2	2005	2.750.094	3.195.393	Hotărârea Guvernului nr. 1.311/2005; Hotărârea Guvernului nr. 58/2015; Hotărârea Guvernului nr. 116/2018; Hotărârea Guvernului nr. 873/2021
TOTAL							7.998.187	9.926.228	

DATELE DE IDENTIFICARE
a unor bunuri imobile aflate în domeniul public al statului și în administrarea
Ministerului Muncii și Solidarității Sociale, care se comasează

Administrator	Nr. MF	Codul de clasificare	Denumirea bunului	Adresa	Elemente-cadru de descriere tehnică	Anul dobândirii	Valoarea de inventar	Baza legală
Ministerul Muncii și Solidarității Sociale CUI 4266669	152147	8.29.06	Clădire	Țara: România; județul: Municipiul București; sectorul 2; Str. Italiană nr. 3	Suprafață construită = 453 mp; suprafață desfășurată = 769 mp; S + P + M CF nr. 231311 București sector 2	2005	1.437.579	Hotărârea Guvernului nr. 1.311/2005; Hotărârea Guvernului nr. 58/2015; Hotărârea Guvernului nr. 116/2018; Hotărârea Guvernului nr. 873/2021
Ministerul Muncii și Solidarității Sociale CUI 4266669	152148	8.29.06	Teren	Țara: România; județul: Municipiul București; sectorul 2; Str. Italiană nr. 3	Suprafață teren = 710 mp CF nr. 231311 București sector 2	2005	3.195.393	Hotărârea Guvernului nr. 1.311/2005; Hotărârea Guvernului nr. 58/2015; Hotărârea Guvernului nr. 116/2018; Hotărârea Guvernului nr. 873/2021
Ministerul Muncii și Solidarității Sociale CUI 4266669	152147	8.29.06	Clădire și teren	Țara: România; județul: Municipiul București; sectorul 2; Str. Italiană nr. 3	Suprafață construită = 453 mp; suprafață desfășurată = 769 mp; S + P + M; suprafață teren = 710 mp CF nr. 231311 București sector 2	2005	4.632.972	Hotărârea Guvernului nr. 1.311/2005; Hotărârea Guvernului nr. 58/2015; Hotărârea Guvernului nr. 116/2018; Hotărârea Guvernului nr. 873/2021

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ

ORDIN

privind modificarea și completarea anexei la Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 1.612/2018 pentru aprobarea Nomenclatorului obligațiilor fiscale care se plătesc în contul unic

Având în vedere prevederile art. I și VI din Ordonanța Guvernului nr. 16/2022 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, abrogarea unor acte normative și alte măsuri financiar-fiscale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 370/2022, cu modificările ulterioare, ale art. 9 alin. (1) și (4) din Legea nr. 111/2022 privind reglementarea activității prestatorului casnic, cu modificările și completările ulterioare, ale art. III din Legea nr. 296/2023 privind unele măsuri fiscal-bugetare pentru asigurarea sustenabilității financiare a României pe termen lung, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. LIII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023 privind unele măsuri fiscal-bugetare în domeniul cheltuielilor publice, pentru consolidare fiscală, combaterea evaziunii fiscale, pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru prorogarea unor termene, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul dispozițiilor art. 11 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 520/2013 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 342 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, precum și al avizului conform al Ministerului Finanțelor, comunicat prin Adresa nr. 738.736 din data de 23.04.2024,

președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală emite următorul ordin:

Art. I. — Anexa la Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 1.612/2018 pentru aprobarea Nomenclatorului obligațiilor fiscale care se plătesc în contul unic, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 544 din 29 iunie 2018, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **Pozițiile 31 „Impozit specific unor activități” și 32 „Impozit pe veniturile realizate de persoanele fizice dintr-o asocieră cu o persoană juridică contribuabil, potrivit Legii nr. 170/2016 privind impozitul specific unor activități, cu completările ulterioare” se abrogă.**

2. După poziția 33 se introduc cinci noi poziții, pozițiile 331—335, cu următorul cuprins:

Nr. crt.	Denumirea creanței fiscale	Temeiul legal
„331	Impozit pe cifra de afaceri datorat de instituțiile de credit — persoane juridice române și sucursalele din România ale instituțiilor de credit — persoane juridice străine	art. 18 ² din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare
332	Impozit specific pe cifra de afaceri datorat de persoanele juridice care desfășoară activități în sectoarele petrol și gaze naturale	art. 18 ³ din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare
333	Impozit pe veniturile din cedarea folosinței bunurilor, altele decât cele din arendarea bunurilor agricole și din închirierea în scop turistic a camerelor situate în locuințe proprietate personală, reținut la sursă de către persoanele juridice sau alte entități care au obligația de a conduce evidență contabilă	art. 84 ¹ din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare
334	Impozit pe veniturile realizate de către persoanele fizice din desfășurarea activităților casnice	art. 9 alin. (1) și (4) din Legea nr. 111/2022 privind reglementarea activității prestatorului casnic, cu modificările și completările ulterioare
335	Contribuția de asigurări sociale datorată de către persoanele fizice care realizează venituri din desfășurarea activităților casnice	art. 9 alin. (1) și (4) din Legea nr. 111/2022 privind reglementarea activității prestatorului casnic, cu modificările și completările ulterioare”

3. Poziția 39 se modifică și va avea următorul cuprins:

Nr. crt.	Denumirea creanței fiscale	Temeiul legal
„39	Contribuția de asigurări sociale datorată de către persoanele fizice care se încadrează în condițiile prevăzute la art. 60 pct. 5 din Codul fiscal	art. 2 alin. (2) și art. 138 ¹ alin. (1) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare”

4. După poziția 39 se introduc două noi poziții, pozițiile 391 și 392, cu următorul cuprins:

Nr. crt.	Denumirea creanței fiscale	Temeiul legal
„391	Contribuția de asigurări sociale datorată de către persoanele fizice care se încadrează în condițiile prevăzute la art. 60 pct. 7 din Codul fiscal	art. 2 alin. (2) și art. 138 ² alin. (1) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare
392	Contribuția de asigurări sociale datorată de către persoanele fizice care se încadrează în condițiile prevăzute la art. 60 pct. 2 din Codul fiscal	art. 2 alin. (2) și art. 138 ⁴ alin. (1) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare”

5. Pozițiile 45 „Contribuția de asigurări sociale de sănătate, datorată de persoanele fizice care realizează venituri obținute din asocierea cu o persoană juridică contribuabil, potrivit Legii nr. 170/2016 privind impozitul specific unor activități, cu completările ulterioare” și 48 „Contribuția de asigurări sociale de sănătate, datorată de persoanele fizice, pensionari, care realizează venituri din pensii, pentru partea din venituri care depășește suma lunară de 4.000 lei” se abrogă.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală,
Nicoleta-Mioara Cîrciumaru

București, 26 aprilie 2024.
Nr. 874.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU SOLUȚIONAREA RECURSULUI ÎN INTERESUL LEGII

DECIZIA Nr. 3

din 11 martie 2024

Dosar nr. 2.641/1/2023

Mariana Constantinescu	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Carmen Elena Popoiag	— președintele delegat al Secției I civile
Marian Budă	— președintele delegat al Secției a II-a civile
Ionel Barbă	— președintele delegat al Secției de contencios administrativ și fiscal
Eleni Cristina Marcu	— președintele delegat al Secției penale
Lavinia Dascălu	— judecător la Secția I civilă
Lavinia Curelea	— judecător la Secția I civilă
Daniel Marian Drăghici	— judecător la Secția I civilă
Simona Lala Cristescu	— judecător la Secția I civilă
Dorina Zeca	— judecător la Secția I civilă
Mihaela Mîneran	— judecător la Secția I civilă
Ștefan Ioan Lucaciuc	— judecător la Secția a II-a civilă
Simona Maria Zarafiu	— judecător la Secția a II-a civilă
Roxana Popa	— judecător la Secția a II-a civilă
Rodica Zaharia	— judecător la Secția a II-a civilă
Mirela Polițeanu	— judecător la Secția a II-a civilă
Carmen Trănica Teau	— judecător la Secția a II-a civilă
Adrian Remus Ghiculescu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Veronica Dumitrache	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Gabriela Elena Bogasiu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Mihnea Adrian Tănase	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Carmen Mihaela Voinescu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Gheza Attila Farmathy	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Lucia Tatiana Rog	— judecător la Secția penală
Luminița Criștiu-Ninu	— judecător la Secția penală

1. Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii ce formează obiectul Dosarului nr. 2.641/1/2023 este legal constituit conform dispozițiilor art. 516 alin. (2) din Codul de procedură civilă și ale art. 31 alin. (4) lit. b) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023, cu modificările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Mariana Constantinescu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție este reprezentat de doamna procuror-șef al Secției judiciare, Antonia Eleonora Constantin.

4. La ședința de judecată participă domnul Cristian Balacciu, magistrat-asistent-șef în cadrul Secțiilor Unite, desemnat în temeiul art. 32 din Regulament.

5. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii ia în examinare recursul în interesul legii formulat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție ce formează obiectul Dosarului nr. 2.641/1/2023.

6. După prezentarea referatului cauzei de către magistratul-asistent-șef, doamna judecător Mariana Constantinescu, președintele completului de judecată, acordă cuvântul reprezentantului procurorului general asupra cererii de conexare.

7. Doamna procuror susține că problema de drept invocată prin prezenta sesizare este comună cu problema de drept antamată prin sesizarea ce formează obiectul Dosarului nr. 2.393/1/2023, motiv pentru care solicită conexarea celor două sesizări.

8. În urma deliberărilor, Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii respinge cererea de conexare a prezentei sesizări la sesizarea ce formează obiectul Dosarului nr. 2.393/1/2023, având în vedere că dispozițiile art. 139 alin. (1) din Codul de procedură civilă se referă la conexarea în primă instanță a mai multor procese în care sunt aceleași părți sau chiar împreună cu alte părți și al căror obiect și cauză au între ele o strânsă legătură, nefiind astfel compatibile cu procedura de soluționare a recursului în interesul legii.

9. Nemaifiind alte chestiuni prealabile, doamna judecător Mariana Constantinescu, președintele completului de judecată, acordă cuvântul reprezentantului procurorului general asupra recursului în interesul legii.

10. Doamna procuror apreciază că cea de-a doua orientare jurisprudențială este în litera și în spiritul legii, susținând, în esență, că drepturile recunoscute prin hotărâri judecătorești definitive au natura juridică a unor despăgubiri ce reprezintă echivalentul diferențelor rezultate din aplicarea coeficienților de multiplicare prevăzuți pentru procurorii din cadrul Direcției Naționale Anticorupție și Direcției pentru Investigarea Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și supuse limitării prevăzute de art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017.

11. Nefiind întrebări pentru reprezentantul procurorului general, doamna judecător Mariana Constantinescu, președintele completului, declară dezbaterile închise, iar completul de judecată rămâne în pronunțare asupra sesizării.

ÎNALTA CURTE,
deliberând asupra recursului în interesul legii, constată următoarele:

I. Sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție și obiectul recursului în interesul legii

12. Înalta Curte de Casație și Justiție a fost investită prin sesizarea formulată de procurorul general al Parchetului de pe

lângă Înalta Curte de Casație și Justiție cu soluționarea recursului în interesul legii ce vizează următoarea problemă de drept:

Dacă „indemnizația de încadrare brută lunară avută” la care se referă art. 82 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în care sunt incluse drepturile acordate prin hotărâri judecătorești definitive privind recalcularea drepturilor salariale prin utilizarea coeficienților de multiplicare prevăzuți la lit. A nr. crt. 6—13 din anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 45/2007, cu modificările și completările ulterioare, pentru procurorii din cadrul Direcției Naționale Anticorupție și Direcției de Investigare a Infrafracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, este limitată la nivelul indemnizației lunare pentru anul 2022, potrivit art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare?

II. Dispozițiile legale supuse interpretării

13. *Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare (Legea nr. 303/2004)*

Art. 82. — „(1) Judecătorii, procurorii, magistrații-asistenți de la Înalta Curte de Casație și Justiție, magistrații-asistenți de la Curtea Constituțională și personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, precum și foștii judecători și procurori financiari și consilierii de conturi de la secția jurisdicțională care au exercitat aceste funcții la Curtea de Conturi, cu o vechime de cel puțin 25 de ani în funcția de judecător ori procuror, magistrat-asistent sau personal de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, precum și în funcția de judecător ori procuror financiar sau consilier de conturi de la secția jurisdicțională a Curții de Conturi se pot pensiona la cerere și pot beneficia, la împlinirea vârstei de 60 de ani, de pensie de serviciu, în cuantum de 80% din baza de calcul reprezentată de *indemnizația de încadrare brută lunară* sau de salariul de bază brut lunar, după caz, și sporurile avute în ultima lună de activitate înainte de data pensionării.” (...)

14. *Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare*

Art. 38. — **Aplicarea legii**

(...) „(6) În situația în care, începând cu 1 ianuarie 2018, salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție, indemnizațiile de încadrare sunt mai mari decât cele stabilite potrivit prezentei legi pentru anul 2022 sau devin ulterior mai mari ca urmare a majorărilor salariale reglementate, se acordă cele stabilite pentru anul 2022.” (...)

III. Orientările jurisprudențiale divergente

15. Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a menționat că situația premisă a problemei de drept ce formează obiectul sesizării se circumscrie litigiilor în care reclamantii (judecători și procurori) au obținut anterior sau ulterior pensionării (pentru perioadele în care s-au aflat în activitate) hotărâri judecătorești definitive, prin care le-a fost recunoscut dreptul de a beneficia de salarizarea la nivelul maxim, rezultat din aplicarea coeficienților de multiplicare prevăzuți la lit. A nr. crt. 6—13 din anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 45/2007, cu modificările și completările ulterioare (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006*). Această reconstrucție salarială, circumscrisă operațiunilor de

punere în executare a titlurilor executorii invocate de reclamantii, urma să fie realizată sub imperiul Legii-cadru nr. 153/2017, care nu a conservat elementele sistemului de salarizare anterior configurate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006, ci a instituit soluții proprii în privința aplicării sale etapizate începând cu data intrării în vigoare (1 iulie 2017). Astfel, problema aplicării art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 a fost pusă în contextul soluționării cererilor de emitere a adevărurilor care atestă indemnizația de încadrare brută lunară, în vederea stabilirii/actualizării cuantumului pensiei de serviciu de care beneficiază magistrații.

16. *Într-o primă orientare de jurisprudență*, s-a apreciat că indemnizația de încadrare brută lunară la care se referă art. 82 alin. (1) din Legea nr. 303/2004, în care sunt incluse drepturile acordate prin hotărâri judecătorești definitive privind diferențele salariale rezultate din utilizarea coeficienților de multiplicare prevăzuți la lit. A nr. crt. 6—13 din anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 pentru procurorii din cadrul Direcției Naționale Anticorupție și Direcției de Investigare a Infrafracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, *nu este limitată la nivelul indemnizației lunare pentru anul 2022, potrivit art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017.*

17. Astfel, prin hotărâri judecătorești definitive care ilustrează această orientare, pârâții au fost obligați să plătească reclamantilor diferențele de drepturi salariale rezultate din aplicarea coeficienților de multiplicare menționați anterior, în raport cu funcția deținută, începând cu 9 aprilie 2015 și, în continuare, până la încetarea condițiilor legale de acordare.

18. În argumentare, s-a arătat că legiuitorul s-a raportat la indemnizația avută în drept și că nivelul reglementat de art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 are un caracter tehnic, fără a dispune cu privire la reducerea salariilor de bază ale personalului plătit din fonduri publice.

19. Din analiza coroborată a art. 82 alin. (1) din Legea nr. 303/2004, art. 13 din Normele metodologice de aplicare a prevederilor Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, și ale Legii nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, referitoare la pensiile de serviciu și la acordarea indemnizațiilor pentru creșterea copilului în vârstă de până la 2 ani, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.275/2005 (*Normele metodologice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.275/2005*), și a art. 34 din Codul muncii rezultă că pârâții aveau obligația de a elibera adevăruri care să conțină indemnizația de încadrare și sporurile avute de reclamantii în ultima lună de activitate înainte de data pensionării, care să cuprindă inclusiv drepturile salariale acordate prin hotărâri judecătorești definitive.

20. În acest sens, a fost evocată Decizia nr. 23 din 29 iunie 2015, prin care Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a stabilit că drepturile acordate prin hotărâri judecătorești irevocabile privind creșterile salariale de 2%, 5% și 11% se încadrează în sintagma de „indemnizație avută” și vor fi luate în considerare la stabilirea pensiei de serviciu a magistraților, reținând că: art. 82 din Legea nr. 303/2004 se referă la indemnizația avută de magistrat în ultima lună de activitate; or, din interpretarea gramaticală a acestui text de lege, general acceptată și confirmată de practica judecătorească, rezultă că legiuitorul a avut în vedere indemnizația avută în drept, iar nu veniturile efectiv încasate.

21. S-a mai arătat că drepturile recunoscute prin hotărârile judecătorești definitive invocate de către reclamantii nu reprezintă despăgubiri pentru existența unei stări de discriminare față de procurorii din cadrul Direcției Naționale Anticorupție și Direcției de Investigare a Infrafracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, ci diferențele salariale rezultate din luarea în calcul a coeficienților de multiplicare

prevăzuți la lit. A nr. crt. 6—13 din anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006, în raport cu funcțiile deținute sau asimilate.

22. De asemenea, s-a subliniat că plafonul stabilit de art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 nu este depășit prin eliberarea unor adeverințe care cuprind drepturile salariale recalculate în baza unor hotărâri judecătorești definitive, ci prin punerea în executare a acestor hotărâri.

23. În sensul primei orientări jurisprudențiale, au fost anexate sesizării următoarele hotărâri judecătorești definitive: Decizia nr. 1.293 din 13 decembrie 2021 a Curții de Apel Suceava — Secția I civilă; Sentința civilă nr. 665 din 2 iunie 2022 a Tribunalului Vaslui — Secția civilă, rămasă definitivă prin Decizia nr. 701 din 11 octombrie 2022 a Curții de Apel Iași — Secția litigiilor de muncă și asigurări sociale.

24. În cea de-a doua orientare jurisprudențială, s-a apreciat că indemnizația de încadrare brută lunară la care se referă art. 82 alin. (1) din Legea nr. 303/2004, în care sunt incluse drepturile acordate prin hotărâri judecătorești definitive privind diferențele salariale rezultate din utilizarea coeficienților de multiplicare prevăzuți la lit. A nr. crt. 6—13 din anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 pentru procurorii din cadrul Direcției Naționale Anticorupție și Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, este limitată la nivelul indemnizației lunare pentru anul 2022, conform art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017.

25. S-a argumentat că Decizia nr. 23 din 29 iunie 2015 a Înaltei Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nu înlătură de la aplicare dispozițiile art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, întrucât textul de lege menționat a fost adoptat după pronunțarea acestei decizii.

26. Instituirea nivelului prevăzut de art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 este circumscrisă scopului urmărit de legiuitor, și anume acela de eliminare a disfuncționalităților salariale existente în sistemul public de salarizare.

27. Conform acestui text de lege, în nicio situație, nu pot fi depășite salariile de bază stabilite potrivit Legii-cadru nr. 153/2017 pentru anul 2022, acesta fiind nivelul maxim pe care îl pot atinge drepturile salariale.

28. Chiar dacă s-ar accepta că soluția interpretativă a instanței supreme rămâne aplicabilă și în privința cererilor având ca obiect includerea coeficienților de multiplicare prevăzuți la nr. crt. 6—13 de la lit. A din anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 în drepturile salariale care stau la baza stabilirii pensiei de serviciu a magistraților, recunoașterea acestor drepturi presupune o reconfigurare retroactivă a indemnizației de încadrare brute lunare, reconfigurare care, la rândul ei, este supusă dispozițiilor legale ce au guvernat de-a lungul timpului salarizarea în cadrul acestei familii ocupaționale.

29. Astfel, simpla includere a acestor coeficienți de multiplicare în indemnizația de încadrare brută lunară nu este suficientă, din punct de vedere legal, pentru determinarea bazei de calcul al pensiei de serviciu, în sarcina fostului angajator (instanță sau parchet) existând inclusiv obligația de reconfigurare a indemnizațiilor cu respectarea cadrului legal imperativ, care guvernează și procedura subsecventă în vederea căreia este emisă adeverința-tip.

30. În sensul celei de-a doua orientări jurisprudențiale, au fost anexate sesizării următoarele hotărâri judecătorești definitive: Sentința civilă nr. 1.064 din 1 iulie 2022 a Tribunalului Maramureș — Secția I civilă, rămasă definitivă prin Decizia civilă nr. 230/A/2023 din 7 februarie 2023 a Curții de Apel Cluj — Secția a IV-a pentru litigiile de muncă și asigurări sociale; Sentința civilă nr. 1.129/2022 din 8 iulie 2022 a Tribunalului Maramureș — Secția I civilă, rămasă definitivă prin Decizia civilă nr. 107/A/2023 din 18 ianuarie 2023 a Curții de Apel Cluj —

Secția a IV-a pentru litigiile de muncă și asigurări sociale; Sentința civilă nr. 1.589/2022 din 11 noiembrie 2022 a Tribunalului Maramureș — Secția I civilă, rămasă definitivă prin Decizia civilă nr. 1.073/2023 din 31 mai 2023 a Curții de Apel Cluj — Secția a IV-a pentru litigiile de muncă și asigurări sociale; Decizia civilă nr. 2.437/A/2022 din 5 decembrie 2022 a Curții de Apel Cluj — Secția a IV-a pentru litigiile de muncă și asigurări sociale; Decizia nr. 50 din 1 februarie 2022 a Curții de Apel Iași — Secția litigiilor de muncă și asigurări sociale; Decizia nr. 597 din 21 iunie 2022 a Curții de Apel Iași — Secția litigiilor de muncă și asigurări sociale.

IV. Jurisprudența Curții Constituționale

31. În exercitarea controlului de constituționalitate, Curtea Constituțională a pronunțat mai multe decizii care prezintă relevanță asupra sesizării de față.

32. Astfel, prin Decizia nr. 700 din 31 octombrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 58 din 29 ianuarie 2020, Curtea Constituțională a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, reținând că: stabilirea, prin prevederile art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, a unei limite a cuantumului salariului de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție, indemnizațiilor de încadrare care sunt mai mari decât cele stabilite, potrivit acestei legi, la nivelul prevăzut de lege pentru anul 2022 are un caracter tehnic, fără a dispune cu privire la reducerea salariilor de bază ale personalului plătit din fonduri publice. Integrate regulilor privind aplicarea etapizată a legii, prevederile legale criticate vizează reglarea în timp a disfuncționalităților existente în domeniul salarizării personalului plătit din fonduri publice, prin limitarea creșterilor salariale la un nivel stabilit prin lege. O asemenea soluție legislativă este circumscrisă scopului urmărit de legiuitor, astfel cum acesta este enunțat în expunerea de motive la Legea-cadru nr. 153/2017, și anume acela de „eliminarea a disfuncționalităților salariale existente în sistemul public de salarizare”, și vizează, în ansamblu, toate categoriile de personal plătit din fonduri publice. Stabilirea principiilor și a condițiilor concrete de acordare a drepturilor salariale personalului bugetar intră în atribuțiile exclusive ale legiuitorului. (...) Legiuitorul are dreptul de a elabora măsuri de politică legislativă în domeniul salarizării în concordanță cu condițiile economice și sociale existente la un moment dat (paragrafele 37—39). Considerente similare se regăsesc în Decizia nr. 80 din 2 martie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 689 din 27 iulie 2023, și Decizia nr. 79 din 2 martie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 703 din 1 august 2023.

V. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție

33. În procedurile de unificare a practicii judiciare au fost identificate mai multe decizii care prezintă relevanță asupra sesizării de față.

34. Prin Decizia nr. 23 din 29 iunie 2015, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a admis sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile și a stabilit că: în interpretarea dispozițiilor art. 82 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 și ale art. 7 alin. (1), (2) și (3) din Normele metodologice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.275/2005, drepturile acordate prin hotărâri judecătorești irevocabile privind creșterile salariale de 2%, 5% și 11% prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 10/2007 privind creșterile salariale, ce se vor acorda în anul 2007 personalului bugetar salarizat potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2000 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază pentru personalul contractual din sectorul bugetar și personalului salarizat potrivit anexelor nr. II și III la Legea nr. 154/1998 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază în sectorul bugetar și a indemnizațiilor pentru persoane care ocupă funcții de demnitate publică, aprobată cu modificări prin Legea

nr. 231/2007, cu modificările ulterioare, se încadrează în sintagma de „indemnizație avută” și vor fi luate în considerare la stabilirea pensiei de serviciu a magistraților.

În considerentele de la paragraful nr. 65 din această decizie, s-a reținut că: art. 82 din Legea nr. 303/2004 se referă la indemnizația avută de magistrat în ultima lună de activitate; or, din interpretarea gramaticală a acestui text de lege, general acceptată și confirmată de practica judecătorească, rezultă că legiuitorul a avut în vedere indemnizația avută în drept, iar nu veniturile efectiv încasate. De altfel, în activitatea de legiferare, este vizată întotdeauna o stare de drept, iar nu una de fapt.

35. Prin Decizia nr. 36 din 4 iunie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 606 din 16 iulie 2018, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a admis sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile și a stabilit că: „În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare, soluția egalizării indemnizațiilor la nivel maxim are în vedere și majorările și indexările recunoscute prin hotărâri judecătorești unor magistrați sau membri ai personalului auxiliar, indiferent dacă ordonatorul de credite a emis sau nu ordine de salarizare corespunzătoare.”

În considerentele de la paragraful 78 din această decizie s-a reținut că: a aprecia că nivelul maxim al salarizării nu poate include drepturile obținute prin hotărâri judecătorești definitive decât dacă au fost emise ordine de salarizare ar însemna să fie lăsată la latitudinea ordonatorilor de credite consecința aplicării sau neaplicării prevederilor legale. Cu alte cuvinte, ar însemna ca neexecutarea unei hotărâri judecătorești definitive să producă consecințe juridice în sensul privării unor titulari de drepturile lor specifice.

36. Prin Decizia nr. 82 din 26 noiembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 130 din 19 februarie 2019, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a admis sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile și, în interpretarea dispozițiilor notei 2 lit. c) pct. II lit. A, cap. I din anexa nr. VIII a Legii-cadru nr. 153/2017 în corelare cu prevederile art. 38 alin. (1), alin. (2) lit. a), alin. (3) lit. a), alin. (4) și (6) din actul normativ anterior menționat, a stabilit că: majorarea salariului de bază, de 15% pentru complexitatea muncii, nu se acordă pentru perioada 1 iulie 2017—31 decembrie 2017 și pentru anul 2018; pentru perioada 2019—2022, această majorare se acordă în condițiile stabilite la art. 38 alin. (4) din Legea-cadru nr. 153/2017; prin excepție, această majorare se acordă începând cu ianuarie 2018 sau cu data de la care salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție, indemnizațiile de încadrare devin mai mari decât cele stabilite potrivit legii pentru anul 2022, ca urmare a majorărilor salariale reglementate.

37. Prin Decizia nr. 7 din 11 februarie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 343 din 6 mai 2019, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii a admis sesizarea și a stabilit că: în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 1 alin. (2) din Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare (*Legea-cadru nr. 330/2009*), majorările prevăzute în art. 1 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 10/2007 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2007 personalului bugetar salarizat potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2000 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază pentru personalul contractual din sectorul bugetar și personalului salarizat potrivit anexelor nr. II și III la Legea nr. 154/1998 privind sistemul de

stabilire a salariilor de bază în sectorul bugetar și a indemnizațiilor pentru persoane care ocupă funcții de demnitate publică, aprobată cu modificări prin Legea nr. 231/2007, au fost și rămân incluse în indemnizația brută de încadrare și după data intrării în vigoare a Legii-cadru nr. 330/2009.

38. Prin Decizia nr. 27 din 26 octombrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 71 din 22 ianuarie 2021, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii a admis sesizarea și a stabilit că: în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor anexei nr. VIII cap. II lit. A secțiunea II pct. 6 subpct. 6.2 lit. a) pct. 1 din Legea-cadru nr. 153/2017, în corelare cu prevederile art. 38 alin. (3), alin. (4) și alin. (6) din același act normativ, personalul din instituțiile publice sanitare veterinarie și pentru siguranța alimentelor care este încadrat și își desfășoară activitatea în specialitatea funcțiilor specifice prevăzute în anexă beneficiază de sporul pentru condiții de muncă vătămătoare/periculoase, astfel cum este reglementat de Legea-cadru nr. 153/2017, de la data la care salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție, indemnizațiile de încadrare devin egale sau mai mari decât cele stabilite potrivit legii pentru anul 2022, ca urmare a majorărilor salariale reglementate.

În considerentele de la paragraful 68 din această decizie, s-a reținut că: „(...) doar personalul căruia i se aplică dispozițiile art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, respectiv cel care a ajuns la nivelul grilei de salarizare din anul 2022, poate fi considerat ca fiind salariat în baza acestei legi, fiindu-i aplicabile în întregime dispozițiile legii, inclusiv cele referitoare la sporuri. *Per a contrario*, celorlalți salariați li se aplică sistemul de salarizare reglementat de legislația anterioară, majorat cu procentele aferente fiecărui an.”

39. Prin Decizia nr. 63 din 26 octombrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1295 din 28 decembrie 2020, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a admis sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile și, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 28 alin. (1) din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, cu modificările și completările ulterioare, a stabilit că: „Baza de calcul folosită pentru stabilirea pensiei militare de stat este media soldelor/salariilor lunare brute realizate la funcția de bază în 6 luni consecutive, din ultimii 5 ani de activitate în calitate de militar/polițist/funcționar public cu statut special, actualizate, prin transpunerea fiecărui element component al soldei/salariului lunar brut realizat la funcția de bază, stabilit potrivit legilor de salarizare în vigoare la data deschiderii drepturilor de pensie, fără a se face distincție după cum acest quantum brut actualizat este mai mare sau mai mic față de cel al soldelor/salariilor lunare brute realizate în perioada aleasă de viitorul pensionar, ceea ce poate semnifica inclusiv diminuarea bazei de calcul alese în măsura în care, la data deschiderii drepturilor de pensie, acestuia îi sunt aplicabile dispozițiile art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 (...).”

În considerentele de la paragrafele 115—117 s-a reținut că: art. 38 alin. (6), care prevede plafonarea salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție, indemnizațiilor de încadrare astfel majorate, începând cu 1 ianuarie 2018, la nivelul celor stabilite de lege pentru anul 2022, a suferit, de asemenea, modificări prin Legea nr. 79/2018 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 91/2017 pentru modificarea și completarea Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, Legea nr. 287/2018 pentru modificarea și completarea Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, Legea nr. 42/2020 pentru modificarea Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice și Legea nr. 156/2020 pentru modificarea Legii-cadru

nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice. Cu toate acestea, niciunul dintre actele normative anterior menționate nu au reglementat situația din cazul de față, în care, ca urmare a pronunțării unor hotărâri judecătorești sau emiterii unor acte administrative, s-a procedat la recalcularea în mod retroactiv a drepturilor salariale anterior datei de 1 ianuarie 2018, rezultând o indemnizație mai mare la data de 31 decembrie 2017 față de cea acordată începând cu data de 1 ianuarie 2018, prin aplicarea plafonării la nivelul salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție, indemnizațiilor de încadrare prevăzute în anexele la lege pentru anul 2022. Or, acolo unde legea nu distinge, nici interpretul nu trebuie să distingă (*ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus*), cu atât mai mult cu cât este în discuție o zonă normativă specială, cum este cea din domeniul asigurărilor sociale, neputând fi introduse distincții dacă legea nu le încorporează.

40. Prin Decizia nr. 15 din 28 iunie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 921 din 27 septembrie 2021, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii a admis sesizarea și, în interpretarea unitară a dispozițiilor art. 38 alin. (3) lit. a) și alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, raportate la art. 4 și 5 din capitolul VIII secțiunea I din anexa nr. V la aceeași lege, a stabilit că suma sporurilor acordate personalului auxiliar din cadrul instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea nu trebuie să depășească limita prevăzută de art. 25 din aceeași lege, raportată la ordonatorul de credite care stabilește drepturile salariale.

41. Prin Decizia nr. 80 din 11 decembrie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 84 din 30 ianuarie 2024, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a admis sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile și, în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 6 lit. b) și c) din Legea-cadru nr. 153/2017, a stabilit că principiile nediscriminării și egalității pot fi invocate pentru egalizarea la nivel maxim a salariilor de bază, cu luarea în considerare inclusiv a majorărilor recunoscute prin hotărâri judecătorești definitive, sub rezerva ca ele să aibă aplicabilitate generală la nivelul aceleiași categorii profesionale din cadrul aceleiași familii ocupaționale.

În considerentele cuprinse la paragraful 81 s-a făcut referire la faptul că „singurul element component al indemnizației de încadrare/salariului de bază, de aplicabilitate generală, este valoarea de referință sectorială”, iar „diferențierea veniturilor magistraților — în considerarea fie a nivelului instanței ori al parchetului la care își desfășoară activitatea, fie a funcției pe care o ocupă — se face, în mod exclusiv, prin aplicarea unor coeficienți de multiplicare distincți, nivelul valorii de referință sectorială rămânând însă constant”. Spre deosebire de valoarea de referință sectorială, ca reper unic de referință în sectorul în care este incident, „celălalt element component al indemnizației de încadrare/salariului de bază — coeficientul de multiplicare — constituie reperul în funcție de care se realizează dezideratul diferențierii veniturilor magistraților și ale altor categorii de personal din sistemul justiției, în considerarea fie a nivelului instanței/parchetului la care își desfășoară activitatea, fie a funcției pe care o ocupă; ca atare, el nu are aplicabilitate generală, ci dimpotrivă, una restrânsă la sfera anumitor beneficiari ai legii”. De asemenea, în paragraful 82, s-a reținut că: „Așadar, atunci când instanțele judecătorești sunt investite cu cereri de egalizare a unor salarii de bază prin includerea unor majorări recunoscute prin hotărâri definitive, trebuie să examineze dacă în respectivele hotărâri au fost interpretate norme de lege care au instituit majorări de aplicabilitate generală, căci numai într-un astfel de caz principiile examinate pot constitui temei al egalizării; dacă sfera lor de aplicare este însă restrânsă în beneficiul unor anumiți destinatari ai legii, cele

două principii se opun egalizării salariilor de bază ale persoanelor cărora legea nu le recunoaște dreptul la respectivele majorări”.

42. Prin Decizia nr. 3 din 29 ianuarie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 132 din 15 februarie 2024, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a admis sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile și, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 25 alin. (1) și art. 6 lit. b) din Legea-cadru nr. 153/2017, a stabilit că principiul nediscriminării nu poate fi invocat pentru acordarea sporurilor prevăzute de art. 4 și 5 din capitolul VIII anexa nr. V a Legii-cadru nr. 153/2017 la nivel maxim, dacă astfel s-ar depăși plafonul de 30% prevăzut de art. 25 din același act normativ.

VI. Opinia procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție

43. Autorul sesizării a apreciat că cea de-a doua orientare jurisprudențială este în litera și în spiritul legii.

44. În acest sens a arătat că un prim palier argumentativ se circumscrie metodelor de interpretare logică și gramaticală a normelor juridice.

45. Din această perspectivă, s-a subliniat că art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 nu distinge sub aspectul destinațiilor normei, aceasta fiind general aplicabilă pentru tot personalul salarizat din fondurile publice în baza acestei legi.

46. Totodată, diferitele acte normative care au succedat Legii-cadru nr. 153/2017 nu au instituit derogări de la art. 38 alin. (6) din această lege, care nu distinge sub aspectul cauzei juridice a depășirii nivelului indemnizațiilor de încadrare stabilite pentru anul 2022.

47. În aceste condiții, devine aplicabil principiul de interpretare logică potrivit căruia unde legea nu distinge, nici interpretul nu trebuie să distingă.

48. S-a mai arătat că plafonarea stabilită de norma supusă interpretării se aplică atât în situația în care indemnizația de încadrare a devenit mai mare decât cea prevăzută de lege pentru anul 2022, ca urmare a majorărilor salariale reglementate de Legea-cadru nr. 153/2017 sau de alte acte normative, cât și în ipoteza în care această indemnizație era deja mai mare la data de 1 ianuarie 2018.

49. Dacă legiuitorul ar fi dorit ca limitarea să se aplice doar majorărilor salariale stabilite prin lege, ar fi utilizat cuvintele „doar” sau „exclusiv” ori un alt cuvânt echivalent, care să conducă la interpretarea restrictivă a normei.

50. Al doilea palier argumentativ se circumscrie metodei de interpretare sistematică a legii.

51. În acest sens a arătat că emiteria adevărințelor-tip în vederea stabilirii/revizuirii/recalculării/actualizării pensiei de serviciu, atunci când solicitantul adevărinței dorește valorificarea majorărilor salariale recunoscute prin hotărâri judecătorești, presupune reconstrucția indemnizației de încadrare brute lunare.

52. În cauzele analizate, reconstrucția privește un alt element în baza căruia s-a stabilit indemnizația de încadrare brută lunară anterior Legii-cadru nr. 153/2017, respectiv coeficienții de multiplicare aferenți gradului profesional, iar nu valoarea de referință sectorială majorată.

53. Această reconfigurare urmează să se realizeze într-un moment în care Legea-cadru nr. 153/2017 este pe deplin aplicabilă magistraților, categoriei profesionale care, conform regulilor de aplicare etapizată instituite prin art. 38 din aceeași lege, a atins grila de salarizare prevăzută de lege pentru anul 2022.

54. Din analiza art. 8 alin. (1) și art. 9 din cadrul secțiunii a 2-a a anexei nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017 rezultă că noua reglementare nu a conservat soluția normativă consacrată de art. 11 alin. (1) și lit. A nr. crt. 6—13 din anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006, aceste dispoziții fiind abrogate

expres anterior intrării sale în vigoare prin art. 48 alin. (1) pct. 7 din Legea-cadru nr. 330/2009.

55. În consecință, elementele în baza cărora, sub imperiul Legii-cadru nr. 153/2017, se determină indemnizația de încadrare a judecătorilor și procurorilor sunt: nivelul instanței sau al parchetului la care își desfășoară activitatea ori, după caz, și-au desfășurat activitatea la data pensionării, gradul profesional obținut, funcția deținută, vechimea în muncă și vechimea în funcție.

VII. **Opinia judecătorilor-raportori**

56. Judecătorii-raportori au apreciat că sesizarea este admisibilă în raport cu dispozițiile art. 514 și art. 515 din Codul de procedură civilă.

57. În privința fondului, au apreciat că se impune admiterea sesizării, cu consecința interpretării și aplicării dispozițiilor legale invocate de autorul sesizării în sensul că drepturile acordate prin hotărâri judecătorești definitive reprezentând diferențe rezultate din utilizarea coeficienților de multiplicare prevăzuți la lit. A nr. crt. 6—13 din anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006, pentru procurorii din cadrul Direcției Naționale Anticorupție și Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, au natura juridică a unor despăgubiri, nefiind incluse în cuantumul indemnizațiilor de încadrare ale magistraților și neputând fi avute în vedere pentru stabilirea bazei de calcul al pensiei de serviciu. Cuantumul acestor despăgubiri este supus plafonului prevăzut de art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, dacă depășirea acestuia este determinată de utilizarea coeficienților de multiplicare menționați.

VIII. **Înalta Curte de Casație și Justiție**

VIII.1. **Asupra admisibilității sesizării**

58. Cu titlu prealabil, se impune verificarea îndeplinirii condițiilor de admisibilitate prevăzute de lege pentru formularea recursului în interesul legii. Cercetând regularitatea sesizării, prin prisma dispozițiilor art. 514 din Codul de procedură civilă, se constată că este îndeplinită condiția legală referitoare la titularul sesizării. Astfel, Înalta Curte de Casație și Justiție a fost legal investită de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, care, potrivit prevederilor legale anterior menționate, are calitate procesuală pentru declanșarea acestui mecanism de unificare a practicii judiciare, în scopul interpretării și aplicării unitare a legii de către instanțele judecătorești.

59. În privința condițiilor de admisibilitate a recursului în interesul legii, sunt relevante dispozițiile art. 515 din Codul de procedură civilă, conform cărora „*recursul în interesul legii este admisibil numai dacă se face dovada că problemele de drept care formează obiectul judecății au fost soluționate în mod diferit prin hotărâri judecătorești definitive, care se anexează cererii*”. Din conținutul acestei norme de procedură se desprind condițiile de admisibilitate ale recursului în interesul legii, respectiv: obiectul recursului în interesul legii să fie o problemă de drept; problema de drept să fi fost soluționată în mod diferit de instanțele de judecată; dovada soluționării diferite să se facă prin hotărâri judecătorești definitive; hotărârile judecătorești definitive să fie anexate cererii. Toate aceste cerințe trebuie îndeplinite cumulativ pentru a se constata admisibilitatea acestui mecanism pentru asigurarea unei practici judiciare unitare.

60. Prima condiție, legată de obiectul judecății recursului în interesul legii, este îndeplinită, deoarece, prin prezentul demers, autorul sesizării urmărește ca instanța supremă să rezolve o problemă de drept ce decurge din interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, în sensul de a se stabili dacă plafonul legal reprezentat de indemnizația lunară pentru anul 2022 este sau nu aplicabil în privința indemnizației de încadrare brute lunare avute, care constituie bază de calcul pentru pensia de serviciu, conform

art. 82 alin. (1) din Legea nr. 303/2004, în care sunt incluse drepturile acordate prin hotărâri judecătorești definitive reprezentând diferențe rezultate din utilizarea coeficienților de multiplicare prevăzuți pentru procurorii din cadrul Direcției Naționale Anticorupție și Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism.

61. A doua cerință, prevăzută de art. 515 din Codul de procedură civilă, se referă la soluționarea în mod diferit de către instanțele judecătorești a problemei de drept ce formează obiectul recursului în interesul legii. În acest sens, din conținutul sesizării rezultă existența a două orientări de jurisprudență, ceea ce determină concluzia îndeplinirii acestei condiții de admisibilitate. Astfel, o parte dintre instanțele judecătorești au apreciat, în opinie minoritară, că indemnizația de încadrare brută lunară, la care se referă art. 82 din Legea nr. 303/2004, în care sunt incluse drepturile acordate prin hotărâri definitive privind diferențe salariale rezultate din utilizarea coeficienților de multiplicare prevăzuți la lit. A nr. crt. 6—13 din anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006, nu este limitată la nivelul indemnizației lunare pentru anul 2022, conform art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, în timp ce alte instanțe judecătorești, în opinie majoritară, au considerat în sens contrar, respectiv în sensul aplicabilității limitei prevăzute de dispoziția legală menționată.

62. Condiția legată de dovada soluționării diferite a problemei de drept ce formează obiectul recursului în interesul legii, prin hotărâri judecătorești definitive, este, de asemenea, îndeplinită, astfel cum rezultă din practica judiciară invocată de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

63. În fine, ultima cerință de admisibilitate, referitoare la anexarea hotărârilor judecătorești definitive, este îndeplinită, deoarece titularul sesizării a atașat cererii toate hotărârile judecătorești definitive, în baza cărora a formulat sesizarea de recurs în interesul legii, hotărâri care atestă rezolvarea neunitară a problemei de drept deduse soluționării prin prezentul demers de unificare a practicii judiciare.

64. Fiind îndeplinite, în mod cumulativ, toate condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 515 din Codul de procedură civilă, se impune soluționarea pe fond a sesizării formulate de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

VIII.2. **Asupra fondului sesizării**

65. Așa cum reiese din cuprinsul sesizării, problema de drept care formează obiectul prezentului recurs în interesul legii se referă la aplicabilitatea dispozițiilor art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, în privința indemnizației de încadrare brute lunare avute în vedere ca bază de calcul pentru pensia de serviciu, indemnizație în care sunt incluse drepturile acordate prin hotărâri judecătorești definitive reprezentând diferențe rezultate din utilizarea coeficienților de multiplicare prevăzuți la lit. A nr. crt. 6—13 din anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 pentru procurorii din cadrul Direcției Naționale Anticorupție și Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism (coeficienții de multiplicare 19—23 aplicabili procurorilor din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție).

66. Cu titlu prealabil, trebuie subliniate limitele investiției Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii. Astfel, în primul rând, chestiunea aflată în divergență vizează problema aplicării plafonului legal instituit de dispoziția cuprinsă la art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, în conformitate cu care, în situația în care, începând cu 1 ianuarie 2018, salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție, indemnizațiile de încadrare sunt mai mari decât cele stabilite potrivit acestei legi pentru anul 2022 sau devin ulterior mai mari ca urmare a majorărilor salariale reglementate, se acordă cele stabilite pentru anul 2022.

67. În al doilea rând, pornind de la faptul că indemnizațiile de încadrare ale magistraților se determină în raport cu valoarea de referință sectorială și de coeficienții de multiplicare, este necesar a se observa că limitele investiției se referă exclusiv la elementul component reprezentat de coeficienții de multiplicare prevăzuți la lit. A nr. crt. 6—13 din anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 pentru procurorii din cadrul Direcției Naționale Anticorupție și Direcției de Investigare a Infrafracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, iar nu și la elementul component reprezentat de valoarea de referință sectorială. Prin urmare, problema de drept supusă analizei vizează aplicarea dispozițiilor legale care instituie plafonul reprezentat de indemnizația de încadrare prevăzută de Legea-cadru nr. 153/2017 pentru anul 2022, respectiv în anexa nr. V privind Familia ocupațională de funcții bugetare „Justiție” și Curtea Constituțională, în ipoteza în care indemnizația de încadrare brută lunară avută în vedere ca bază de calcul al pensiei de serviciu depășește limita legală ca urmare a aplicării coeficienților de multiplicare prevăzuți pentru procurorii din cadrul Direcției Naționale Anticorupție și Direcției de Investigare a Infrafracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, conform hotărârilor judecătorești definitive pronunțate în litigiile de dreptul muncii.

68. Prealabil dezlegării chestiunii de drept ce formează obiectul prezentei sesizări, este necesar a se constata că prima problemă ce se impune a se rezolva se referă la stabilirea naturii juridice a drepturilor acordate prin hotărâri judecătorești definitive reprezentând diferențe rezultate din utilizarea coeficienților de multiplicare prevăzuți la lit. A nr. crt. 6—13 din anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 pentru procurorii din cadrul Direcției Naționale Anticorupție și Direcției de Investigare a Infrafracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, întrucât trebuie verificat în ce măsură este îndeplinită premisa indicată de autorul sesizării, respectiv dacă aceste drepturi acordate prin hotărâri judecătorești definitive, pronunțate în litigii de dreptul muncii, sunt sau nu incluse în cuantumul indemnizațiilor de încadrare ale magistraților și, implicit, dacă sunt avute în vedere la stabilirea bazei de calcul al pensiei de serviciu, conform art. 82 alin. (1) din Legea nr. 303/2004. Ulterior tranșării acestei chestiuni este necesar a se stabili incidența plafonului legal instituit de art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 în privința acestor drepturi acordate prin utilizarea coeficienților de multiplicare prevăzuți pentru procurorii din cadrul Direcției Naționale Anticorupție și Direcției de Investigare a Infrafracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, conform hotărârilor judecătorești definitive. Prin urmare, se impune reformularea întrebării adresate prin recursul în interesul legii, astfel încât să fie rezolvată în mod corespunzător problema de drept la care se referă prezenta sesizare.

69. Pentru justa interpretare a dispozițiilor legale incidente este necesar a se ține seama de distincția esențială dintre elementele componente ale indemnizațiilor de încadrare ale magistraților. Astfel, valoarea de referință sectorială este o componentă cu aplicabilitate generală, ce constituie un reper unic avut în vedere pentru calcularea indemnizațiilor de încadrare pentru întregul personal al familiei ocupaționale „Justiție”, în timp ce coeficienții de multiplicare constituie elementul component în funcție de care se realizează diferențierea veniturilor judecătorilor și procurorilor, în considerarea nivelului instanței sau al parchetului la care își desfășoară activitatea ori în considerarea funcției pe care o ocupă. Altfel spus, nivelul valorii de referință sectorială este același pentru toți magistrații și tot personalul din sistemul judiciar, indiferent de nivelul instanței sau parchetului la care funcționează și de funcția ocupată, în timp ce coeficienții de multiplicare sunt distincți și reprezintă reperul care asigură

dezideratul diferențierii veniturilor, în considerarea nivelului instanței sau al parchetului și a funcției ocupate, având o aplicabilitate restrânsă la sfera anumitor beneficiari.

70. Această distincție între elementul cu aplicabilitate generală reprezentat de valoarea de referință sectorială și elementul cu aplicabilitate restrânsă reprezentat de coeficienții de multiplicare a fost reținută, cu putere obligatorie, în jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, fiind relevante sub acest aspect Decizia nr. 36 din 4 iunie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 606 din 16 iulie 2018 (paragraful 79), Decizia nr. 55 din 13 septembrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1102 din 19 noiembrie 2021 (paragrafele 73, 74, 80 și 81), și Decizia nr. 80 din 11 decembrie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 84 din 30 ianuarie 2024 (paragrafele 81 și 82). În această din urmă decizie, instanța supremă a statuat că, în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 6 lit. b) și c) din Legea-cadru nr. 153/2017, „principiile nediscriminării și egalității pot fi invocate pentru egalizarea la nivel maxim a salariilor de bază, cu luarea în considerare inclusiv a majorărilor recunoscute prin hotărâri judecătorești definitive, sub rezerva ca ele să aibă aplicabilitate generală la nivelul aceleiași categorii profesionale din cadrul aceleiași familii ocupaționale”. În considerentele cuprinse la paragraful 81 s-a făcut referire la faptul că „singurul element component al indemnizației de încadrare/salariului de bază, de aplicabilitate generală, este valoarea de referință sectorială”, iar „diferențierea veniturilor magistraților — în considerarea fie a nivelului instanței ori al parchetului la care își desfășoară activitatea, fie a funcției pe care o ocupă — se face, în mod exclusiv, prin aplicarea unor coeficienți de multiplicare distincți, nivelul valorii de referință sectorială rămânând însă constant”. Spre deosebire de valoarea de referință sectorială, ca reper unic de referință în sectorul în care este incident, „celălalt element component al indemnizației de încadrare/salariului de bază — coeficientul de multiplicare — constituie reperul în funcție de care se realizează dezideratul diferențierii veniturilor magistraților și ale altor categorii de personal din sistemul justiției, în considerarea fie a nivelului instanței/parchetului la care își desfășoară activitatea, fie a funcției pe care o ocupă; ca atare, el nu are aplicabilitate generală, ci dimpotrivă, una restrânsă la sfera anumitor beneficiari ai legii”. De asemenea, în paragraful 82 s-a reținut că: „Așadar, atunci când instanțele judecătorești sunt investite cu cereri de egalizare a unor salarii de bază prin includerea unor majorări recunoscute prin hotărâri definitive, trebuie să examineze dacă în respectivele hotărâri au fost interpretate norme de lege care au instituit majorări de aplicabilitate generală, căci numai într-un astfel de caz principiile examinate pot constitui temei al egalizării; dacă sfera lor de aplicare este însă restrânsă în beneficiul unor anumiți destinatari ai legii, cele două principii se opun egalizării salariilor de bază ale persoanelor cărora legea nu le recunoaște dreptul la respectivele majorări.”

71. În privința problemei de drept supuse analizei de față, distincția dintre elementele componente ale indemnizațiilor de încadrare ale magistraților este relevantă, deoarece elementul cu aplicabilitate generală în cadrul aceleiași familii ocupaționale nu poate fi supus unei limitări, fiind un reper unic, constant și invariabil, în sensul că are aceeași valoare indiferent de gradul instanței sau al parchetului ori de funcția ocupată. Cu alte cuvinte, elementul cu aplicabilitate generală avut în vedere la calcularea indemnizațiilor de încadrare nu poate fi supus unui plafon în anumite situații concrete, particulare, deoarece s-ar înfrânge tocmai principiul egalității și principiul nediscriminării, ajungându-se, în contra legii, la aplicarea unei valori de referință sectorială distincte în cadrul aceleiași familii ocupaționale.

72. În schimb, coeficienții de multiplicare constituie elementul component variabil, având o aplicabilitate restrânsă la sfera anumitor beneficiari, prin intermediul cărora se realizează o diferențiere a veniturilor în raport cu nivelul instanței sau al parchetului și cu funcția ocupată. Prin respectarea acestor coeficienți prevăzuți de legiuitor se asigură premisa respectării principiului ierarhizării, pe verticală și pe orizontală, în cadrul aceluiași domeniu, în funcție de complexitatea și importanța activității desfășurate. De aceea, în măsura în care se pune problema plafonării indemnizațiilor de încadrare ale magistraților, singurul element component care ar putea fi vizat de această limitare nu poate fi decât cel variabil.

73. Așa fiind, interpretarea dispozițiilor art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 urmează a se efectua în limitele sesizării, ținându-se însă seama de modul în care au fost reformulate întrebările adresate și de distincția anterior expusă cu privire la elementele componente ale indemnizațiilor de încadrare ale magistraților, respectiv atunci când depășirea plafonului legal este cauzată de utilizarea coeficienților de multiplicare prevăzuți pentru procurorii din cadrul Direcției Naționale Anticorupție și Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, conform hotărârilor judecătorești definitive.

74. Prima chestiune divergentă ce se impune a se rezolva este legată de natura juridică a diferențelor de drepturi rezultate din utilizarea coeficienților de multiplicare prevăzuți pentru procurorii din cadrul Direcției Naționale Anticorupție și Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, acordate prin hotărâri judecătorești definitive, pronunțate în litigiile de dreptul muncii, punându-se problema dacă sumele acordate cu acest titlu reprezintă drepturi salariale sau, dimpotrivă, despăgubiri.

75. Din analiza hotărârilor judecătorești atașate prezentului recurs în interesul legii rezultă că acestea se referă la acordarea unor despăgubiri echivalente cu diferențele rezultate din aplicarea coeficienților de multiplicare prevăzuți de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 pentru procurorii din cadrul Direcției Naționale Anticorupție și Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism. Sumele de bani astfel acordate au rolul de a compensa paguba pricinuită magistraților reclamânți în privința cărora instanțele judecătorești au reținut că au fost supuși unui tratament discriminatoriu sub aspectul plății drepturilor salariale. În acest sens, prezintă relevanță dispozițiile art. 27 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu modificările și completările ulterioare, conform căreia „*persoana care se consideră discriminată poate formula în fața instanței de judecată o cerere pentru acordarea de despăgubiri și restabilirea situației anterioare discriminării sau anularea situației create prin discriminare, potrivit dreptului comun (...)*”. Potrivit acestui text legal, legiuitorul a calificat în mod explicit ca fiind despăgubiri sumele de bani acordate pentru a acoperi situația creată prin discriminare.

76. În concluzie, natura juridică a diferențelor de drepturi bănești rezultate din utilizarea coeficienților de multiplicare prevăzuți pentru procurorii din cadrul Direcției Naționale Anticorupție și Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, acordate prin hotărâri judecătorești definitive, pronunțate în litigiile de dreptul muncii, este aceea de despăgubiri, iar nu aceea de drepturi salariale. Pe cale de consecință, aceste despăgubiri echivalente cu diferențele dintre drepturile încasate și drepturile calculate în funcție de coeficienții de multiplicare corespunzători procurorilor din cadrul Direcției Naționale Anticorupție și Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, acordate prin hotărâri judecătorești definitive, nu au schimbat indemnizația de încadrare a celor care au beneficiat de acești coeficienți.

77. În raport cu această clarificare, trebuie subliniat că, așa cum s-a arătat mai sus, indemnizațiile de încadrare ale

magistraților se calculează prin raportare la valoarea de referință sectorială, care este constantă pentru tot personalul care activează în cadrul familiei ocupaționale „Justiție”, și prin raportare la coeficienții de multiplicare corespunzători nivelului instanței sau al parchetului și funcției ocupate, element variabil apt să asigure respectarea principiului ierarhizării. Aceasta înseamnă că despăgubirile echivalente drepturilor rezultate din utilizarea coeficienților de multiplicare prevăzuți pentru procurorii din cadrul Direcției Naționale Anticorupție și Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, acordate prin hotărâri judecătorești definitive, nu intră în cuantumul indemnizației de încadrare și, pe cale de consecință, nici nu vor fi avute în vedere pentru stabilirea bazei de calcul al pensiei de serviciu, conform art. 82 alin. (1) din Legea nr. 303/2004.

78. Pe de altă parte, nu se poate face abstracție de faptul că aceste despăgubiri sunt acordate prin raportare la drepturile calculate prin aplicarea coeficienților de multiplicare prevăzuți de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 pentru procurorii din cadrul Direcției Naționale Anticorupție și Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, ceea ce determină concluzia că valoarea acestor despăgubiri trebuie să respecte prevederile legale aplicabile drepturilor salariale. Altfel spus, atât timp cât despăgubirile stabilite prin hotărâri judecătorești definitive reprezintă echivalentul unor diferențe rezultate din aplicarea coeficienților de multiplicare, ca element component variabil pentru determinarea indemnizațiilor de încadrare ale magistraților, este firesc a se ține seama de dispozițiile legale incidente în privința acestor drepturi, inclusiv de prevederile art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017.

79. Pornind de la limitele stabilite prin recursul în interesul legii promovat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, față de sublinierile și clarificările anterior expuse, se constată că problema de drept soluționată divergent de către instanțele judecătorești a fost rezolvată în mod corect de acele instanțe care, în opinie majoritară, au reținut aplicabilitatea dispozițiilor art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, considerând că drepturile acordate prin hotărâri judecătorești definitive reprezentând diferențe rezultate din utilizarea coeficienților de multiplicare prevăzuți la lit. A nr. crt. 6—13 din anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 pentru procurorii din cadrul Direcției Naționale Anticorupție și Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism sunt supuse plafonului prevăzut de art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, dacă depășirea acestuia este determinată de utilizarea coeficienților de multiplicare menționați.

80. Indiferent de metoda de interpretare folosită (sistematică, istorico-teleologică, gramaticală, logică), se ajunge la același rezultat al interpretării normei cuprinse la art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, respectiv la soluția aplicabilității plafonului legal reprezentat de indemnizația de încadrare stabilită pentru anul 2022, în ipoteza în care acest plafon este depășit la data de 1 ianuarie 2018 sau ulterior, ca urmare a majorărilor salariale reglementate, cauza depășirii fiind determinată de aplicarea coeficienților de multiplicare prevăzuți pentru procurorii din cadrul Direcției Naționale Anticorupție și Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, conform hotărârilor judecătorești definitive.

81. Este important a se avea în vedere principiul ierarhizării, care se regăsește atât pe verticală, cât și pe orizontală, în cadrul aceluiași domeniu, și care presupune stabilirea drepturilor salariale în funcție de complexitatea și importanța activității desfășurate. Or, această ierarhizare nu poate fi asigurată decât prin menținerea unor diferențieri care provin din coeficienții de multiplicare diferiți, stabiliți în funcție de nivelul instanței sau al

parchetului la care se desfășoară activitatea sau în raport cu funcția ocupată. De asemenea, asigurarea dezideratului diferențierii veniturilor magistraților în funcție de complexitatea și importanța activității desfășurate se realizează prin aplicarea plafonului legal, atunci când depășirea acestuia provine din aplicarea coeficienților de multiplicare, ca element component cu aplicabilitate restrânsă la sfera anumitor beneficiari ai legii.

82. În raport cu metodele de interpretare a normei juridice, ținând seama de limitele investiției stabilite prin sesizarea de față și văzând modul de reformulare a problemei de drept supuse interpretării, precum și clarificările anterior expuse, rezultă aplicabilitatea dispozițiilor art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, în sensul că despăgubirile acordate prin hotărâri judecătorești definitive reprezentând diferențe rezultate din utilizarea coeficienților de multiplicare prevăzuți pentru procurorii din cadrul Direcției Naționale Anticorupție și Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism sunt supuse plafonului prevăzut de art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, dacă depășirea acestuia este determinată de utilizarea coeficienților de multiplicare menționați.

83. În legătură cu aplicarea plafonului legal asupra acestor despăgubiri, sunt necesare câteva precizări pentru delimitarea domeniului de incidență a limitei legale reprezentate de nivelul indemnizației de încadrare stabilite pentru anul 2022. Astfel, cuantumul despăgubirilor reprezentând diferențele rezultate din aplicarea coeficienților de multiplicare prevăzuți de Ordonanța de urgență Guvernului nr. 27/2006 pentru procurorii din cadrul Direcției Naționale Anticorupție și Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism se determină prin raportare la nivelul indemnizației de încadrare a magistratului, cuvenită acestuia în funcție de nivelul instanței sau al parchetului și de funcția ocupată, respectiv în raport de coeficientul de multiplicare corespunzător gradului și funcției deținute. În concret, nivelul despăgubirilor este calculat prin scăderea din cuantumul rezultat prin utilizarea coeficienților de multiplicare pentru procurorii din cadrul Direcției Naționale Anticorupție și Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, cu aplicarea plafonului legal stabilit de noua lege de salarizare în anexa nr. V cap. I din

Legea-cadru nr. 153/2017, a cuantumului rezultat prin utilizarea coeficienților de multiplicare corespunzători nivelului instanței sau parchetului și funcției ocupate.

84. Această soluție este pe deplin conformă cu jurisprudența obligatorie a Înaltei Curți de Casație și Justiție și a Curții Constituționale, menționată atât de autorul sesizării, cât și de instanțele judecătorești care au pronunțat hotărârile ce au reflectat aplicarea neunitară a legii. Sub acest aspect, trebuie precizat că aplicabilitatea plafonului prevăzut de art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 a fost reținută, în privința pensilor militare de stat, prin Decizia nr. 63 din 26 octombrie 2020, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în Dosarul nr. 2.136/1/2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1295 din 28 decembrie 2020.

85. De asemenea, invocarea Deciziei nr. 23 din 29 iunie 2015 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, pronunțată în Dosarul nr. 1.367/1/2015 și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 797 din 27 octombrie 2015, nu este în măsură să conducă la soluția inaplicabilității art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, atunci când plafonul legal este depășit prin utilizarea coeficienților de multiplicare, deoarece decizia obligatorie menționată a făcut referire la componenta salarială cu aplicabilitate generală, respectiv la valoarea de referință sectorială, cu privire la care s-a reținut, în considerentele prezentei decizii, că nu poate fi vizată de aplicarea plafonului legal.

86. În fine, referitor la jurisprudența instanței de contencios constituțional, este relevant a se menționa Decizia nr. 700 din 31 octombrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 58 din 29 ianuarie 2020, prin care Curtea Constituțională a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017. În esență, în considerentele enunțate la paragrafele 37—39, s-a făcut referire la caracterul tehnic al normei care instituie plafonul legal, subliniindu-se că prin limita impusă legiuitorului nu a dispus în sensul reducerii salariilor de bază ale personalului plătit din fonduri publice.

87. Pentru aceste considerente, în temeiul dispozițiilor art. 517 alin. (1) din Codul de procedură civilă,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Admite recursul în interesul legii formulat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

În interpretarea și aplicarea unitară a prevederilor art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, și a prevederilor art. 82 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, stabilește că:

Drepturile acordate prin hotărâri judecătorești definitive reprezentând diferențe rezultate din utilizarea coeficienților de multiplicare prevăzuți la lit. A nr. crt. 6—13 din anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 45/2007, cu modificările și completările ulterioare, pentru procurorii din cadrul Direcției Naționale Anticorupție și Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, au natura juridică a unor despăgubiri și, prin urmare, nu sunt incluse în cuantumul indemnizațiilor de încadrare ale magistraților și nu pot fi avute în vedere pentru stabilirea bazei de calcul al pensiei de serviciu.

Cuantumul acestor despăgubiri este supus plafonului prevăzut de art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, dacă depășirea acestuia este determinată de utilizarea coeficienților de multiplicare menționați.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 517 alin. (4) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 11 martie 2024.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
MARIANA CONSTANTINESCU

Magistrat-asistent-șef,
Cristian Balacciu

**ACTE ALE PARTIDELOR POLITICE
PUBLICATE ÎN TEMEIUL LEGII NR. 334/2006
PRIVIND FINANȚAREA ACTIVITĂȚII
PARTIDELOR POLITICE
ȘI A CAMPANIILOR ELECTORALE**

UNIUNEA CULTURALĂ A RUTENILOR DIN ROMÂNIA

Situația cuantumului total al cotizațiilor primite în anul 2023

Denumirea partidului politic: Uniunea Culturală a Rutenilor din România

Sediul partidului politic: Deva, bd. Nicolae Bălcescu, bl. 3, sc. G, ap. 2, județul Hunedoara

Nr. crt.	Organizația/Filiala județeană	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna ianuarie	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna februarie	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna martie	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna aprilie	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna mai	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna iunie	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna iulie	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna august	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna septembrie	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna octombrie	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna noiembrie	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna decembrie
1	Uniunea Culturală a Rutenilor din România	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	12.400

Cuquantumul total	12.400 lei
Numele și prenumele reprezentantului legal	Firczak Gheorghe
Semnătura	
Data întocmirii	29.04.2024

**Lista membrilor de partid care au plătit în anul 2023 cotizații
a căror valoare însumată depășește baremul de 10 salarii de bază minime brute pe țară**

Denumirea partidului politic: Uniunea Culturală a Rutenilor din România

Sediul partidului politic: Deva, bd. Nicolae Bălcescu, bl. 3, sc. G, ap. 2, județul Hunedoara

Nr. crt.	Organizația/Filiala județeană care a încasat cotizația ¹⁾	Numele	Prenumele	Cetățenia	Valoarea cotizației	Data la care a fost plătită cotizația
1	Uniunea Culturală a Rutenilor din România	—	—	—	—	—

Cuquantumul total	—
Numele și prenumele reprezentantului legal	Firczak Gheorghe
Semnătura	
Data întocmirii	29.04.2024

¹⁾ În cazul în care există membri care nu au plătit cotizații doar într-o organizație/filială și valoarea totală a acestora depășește 10 salarii de bază minime brute pe țară, se vor înscrie toate organizațiile/filialele unde s-au încasat cotizații de la respectivii membri.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329

C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR

și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.

Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro

Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

5 948493 562719